

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **O. K., P., H., právne zastúpený JUDr. J. V. advokátkou so sídlom K. H.**, proti žalovanému: **1/. Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, **2/. Personálny úrad ozbrojených síl Slovenskej republiky**, Krížna 42, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia postupu žalovaného v 1. rade č. 22 zo dňa 26. januára 2009 a rozhodnutia žalovaného v 2. rade č. 619 zo dňa 27. januára 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/48/2009-52 zo dňa 30. marca 2010 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/48/2009-52 zo dňa 30. marca 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného v prvom rade č. 22 zo dňa 26.01.2009 zamietol a náhradu trov konania nepriznal.

Uvedeným rozhodnutím bolo v zmysle § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z.z.“) rozhodnuté o ukončení dočasného vyčlenenia žalobcu dňa 28.01.2009 na plnenie úloh Vojenskej polície Ministerstva obrany Slovenskej republiky (ďalej len „SR“) z dôvodu, že po prehodnotení plnenia úloh Vojenskej polície so zníženými počtami personálu v nasledujúcom období bol spracovaný personálny zámer obsadenia funkcie vo Vojenskej polícii, pri realizácii ktorého pre žalobcu nie je vhodná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený. Personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu č. 619 zo dňa 27.01.2009 (žalovaný v 2. rade), došlo u žalobcu v zmysle § 59 ods. 1 až 6 zákona č. 346/2005 Z.z. k zmene miesta výkonu štátnej služby dňa 29.01.2009 z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby Michalovce do miesta výkonu štátnej služby Prešov a podľa § 62 ods. 1 písm. g/ uvedeného zákona bol žalobca zaradený dňa 29.01.2009 do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/48/2009-52 zo dňa 30.03.2010 zmeniť tak, že najvyšší súd rozhodnutie žalovaného v 1. rade č. 22 zo dňa 26.01.2009 a rozhodnutie žalovaného v 2. rade č. 619 zo dňa 27.01.2009 zruší a vec vracia žalovaným na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok krajského súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal náhradu trov konania z dôvodu nedostatočne zisteného stavu veci a nesprávneho právneho posúdenia. V dôvodoch uviedol, že personálny rozkaz ministra obrany SR č. 22 zo dňa 26.01.2009 o skončení dočasného vyčlenenia je rozhodnutím v zmysle § 82 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z. a jeho najpodstatnejšou časťou výrok, ktorý musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Podľa jeho názoru personálny rozkaz ministra obrany SR č. 22 zo dňa 26.01.2009 je vydaný v rozpore s ustanovením § 60 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z., a minister obrany SR pri aplikácii tohto ustanovenia o skončení dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka je viazaný ustanovením § 3 ods. 2 a § 117 ods. 3 zákona č. 346/2005 Z.z., podľa ktorých rozhodnutie nesmie byť vydané na škodu druhého účastníka, v danom prípade žalobcu a musí byť vydané v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Je zrejmé, že k skončeniu dočasného vyčlenenia žalobcu na základe personálneho rozkazu ministra obrany SR č. 22/2009 zo dňa 26.01.2009 došlo v súvislosti s organizačnými zmenami. Táto okolnosť vyplýva z uznesenia vlády SR 856/2006 v spojení s nariadením Riaditeľa vojenskej polície č. OOd-V-1-53/2008 zo dňa 08.09.2008, ktorým zmenil štruktúru útvaru a znížil počet zamestnaných profesionálnych vojakov o 20 %. V napadnutom personálnom rozkaze minister obrany SR neuviedol ako dôvod skončenia dočasného vyčlenenia žalobcu organizačnú zmenu. Z dôvodu, že od uvedeného personálneho rozkazu, sa odvíjajú ďalšie súvisiace rozhodnutia, žalobca v dôsledku tejto skutočnosti bol poškodený na sociálnom zabezpečení tým, že po skončení služobného pomeru mu nevznikli nároky pre navýšenie výsluhového dôchodku na 55 % služobného príjmu podľa § 123 ods. písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“), prípadne právo na rekvalifikáciu. Z uvedených dôvodov sa žalobca domnieva, že právny názor súdu prvého stupňa o tom, že je výlučne na úvahe ministra, či a kedy profesionálneho vojaka dočasne

vyčlenení alebo či a kedy rozhodne o skončení dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka je nesprávny. Zdôraznil, že v podanej žalobe namietal nezákonnosť personálneho rozkazu č. 22/2009 zo dňa 26.01.2009 z dôvodu, že žalovaný v ňom výslovne neuviedol organizačnú zmenu ako jediný a rozhodujúci dôvod skončenia dočasného vyčlenenia žalobcu pre potreby vojenskej polície, ktorá skutočnosť mala za následok, že súvisiace rozhodnutie – *personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu č. 619 zo dňa 27.01.2009*, ktorým žalobca bol premiestnený na výkon štátnej služby dňa 29.01.2009 z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby Michalovce do miesta výkonu štátnej služby Prešov, bolo vydané z nesprávneho právneho dôvodu a to podľa § 62 ods. 2 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z., na základe ktorého bol žalobca dňa 29.01.2009 zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov. Predmetné rozhodnutie malo byť podľa jeho názoru vydané podľa § 62 ods. 1 písm. a/ uvedeného zákona, teda v dôsledku organizačnej zmeny, s dopadom na navýšenie výsluhového dôchodku na 55 % v prípade skončenia služobného pomeru. Neuvedenie organizačnej zmeny ako dôvodu ukončenia dočasného vyčlenenia žalobcu v personálnom rozkaze č. 22/2009 vydanom žalovaným v 1. rade, malo za následok nesprávny postup žalovaného v 2. rade pri vydaní personálneho rozkazu č. 619/2009, ktorým bol žalobca zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov podľa § 62 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2009 Z.z. Existencia organizačnej zmeny uvedená v tomto ustanovení vylučuje použitie iného právneho dôvodu, a teda § 62 ods. 1 písm. g/ uvedeného zákona. Prvostupňový súd sa k námietke žalobcu týkajúcej sa neuvedenia organizačnej zmeny namietanej v podanej žalobe v odvolaní napadnutom rozsudku nevyjadril. Z relevantných listinných dôkazov, najmä z *písomného vyjadrenia riaditeľa Personálneho úradu zo dňa 19.01.2009 je nespochybniteľné, že v čase vydania personálneho rozkazu č. 22/2009 pre žalobcu nebola v štátnej službe iná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený*. Tým boli splnené všetky hmotnoprávne podmienky pre postup vedúceho služobného úradu (riaditeľa Vojenskej polície), vydať rozhodnutie o skončení služobného pomeru žalobcu prepustením v dôsledku organizačnej zmeny podľa § 70 ods. 1 písm. a/ v spojení a ustanovením § 72 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. Napriek tomu, že boli splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia o skončení služobného pomeru žalobcu prepustením v dôsledku organizačnej zmeny, žalovaný v 1. rade nepostúpil vec na prejednanie a rozhodnutie riaditeľovi Vojenskej polície. Personálnym rozkazom ministra obrany SR č. 22 zo dňa 26.01.2009, vydaným v zmysle § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. došlo u žalobcu k skončeniu dočasného vyčlenenia s účinnosťou odo dňa 28.01.2009. Z toho vyplýva, že ak dočasné vyčlenenie žalobcu pre potreby vojenskej polície trvalo do 27.01.2009, služobným úradom ku dňu 27.01.2009 bola Vojenská polícia a vedúcim služobného úradu bol riaditeľ Vojenskej polície. Ak personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu č. 619 zo dňa 27.01.2009 bol žalobca premiestnený z miesta výkonu štátnej služby Michalovce do miesta výkonu štátnej služby Prešov a zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov od 29.01.2009, rozhodoval o tom orgán, ktorý dňa 27.01.2009 nebol vedúcim služobného úradu žalobcu a ide o nedostatok vecnej pôsobnosti na rozhodovanie vo veci premiestnenia žalobcu a zaradenie do zálohy pre prechodne nezaradených vojakov. Preto je rozhodnutie žalovaného v 2. rade absolútne neplatné a nespĺňa ani formálne zákonné náležitosti rozhodnutia, keďže v záhlaví rozhodnutia je uvedené iba Personálny úrad a nie celé označenie úradu, preto nie je

zrejme, ktorý personálny úrad a pre ktorý odbor štátnej služby predmetný personálny rozkaz vydal.

Žalovaný v 1. rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť, a napriek názoru prvostupňového súdu v odôvodnení rozsudku k námietke týkajúcej sa nedostatku jeho pasívnej legitímácie v celom rozsahu na nej trvá a pridrižiava sa obsahu vyjadrenia z 18.05.2009 k žalobe. Uviedol, že postupom podľa § 60 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z. minister obrany SR len využil oprávnenie, ktoré mu z tohto ustanovenia vyplýva, a nemohlo tak dôjsť k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z. Personálny rozkaz má iné náležitosti ako vojenský rozkaz. Personálny rozkaz je rozhodnutím, ktorého obsahové náležitosti vyplývajú z ustanovení § 82 ods. 3 písm. b/, ods. 4 až 7 zákona č. 346/2005 Z.z. Predmetom žaloby nie je zaradenie žalobcu do personálnej zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov, ani jeho odvolanie z funkcie a ani jeho prepustenie zo služobného pomeru, preto nie je žiadny dôvod v tomto konaní preskúmať zákonnosť personálnych rozkazov upravujúcich tieto skutočnosti. S preskúmaním zákonnosti personálneho rozkazu č. 22/2009 nesúvisí ani tvrdenie žalobcu o tom, že bol poškodený na sociálnom zabezpečení tým, že po skončení služobného pomeru mu nevznikli žiadne nároky na navýšenie výsluhového dôchodku na 55 % služobného príjmu podľa § 123 ods. 2 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z., prípadne právo na rekvalifikáciu. Personálny rozkaz č. 22/2009 nerieši skončenie služobného pomeru žalobcu, ale len skončenie dočasného vyčlenenia, ktoré neznamená, že profesionálny vojak má byť automaticky prepustený zo služobného pomeru. Má to len právny následok, že profesionálny vojak sa z vyčlenenej zložky vracia naspäť do ozbrojených síl Slovenskej republiky. Z obsahu ustanovenia § 123 ods. 2 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. nevyplýva, že by v prípade skončenia služobného pomeru z organizačných dôvodov mal mať profesionálny vojak nárok na navýšenie výsluhového dôchodku na 55 % služobného príjmu. Rekvalifikácia profesionálnych vojakov je upravená v § 80 zákona č. 346/2005 Z.z. a z obsahu uvedeného ustanovenia nevyplýva, že by profesionálny vojak mal právny nárok na rekvalifikáciu, a to bez ohľadu na dôvod prepustenia zo služobného pomeru. Uznesenie vlády č. 856/2006 nemá so skončením dočasného vyčlenenia žalobcu žiadnu súvislosť. Personálnym rozkazom o skončení dočasného vyčlenenia je riešené výlučne len skončenie dočasného vyčlenenia žalobcu a nie prepustenie zo služobného pomeru. V prípade, ak je splnených súčasne viac dôvodov pre prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z., je výlučne len vecou zamestnávateľa, ktorý z týchto viacerých dôvodov použije.

Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade a personálnemu rozkazu č. 619/2009 uviedol, že žalobcovi bolo dočasné vyčlenenie skončené personálnym rozkazom č. 22/2009, pričom k skončeniu dočasného vyčlenenia došlo dňom 28.01.2009. Žalobcovi bolo dňom 29.01.2009 zmenené miesto výkonu štátnej služby a súčasne bol rovnakým dňom zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov. K zmene miesta výkonu štátnej služby a k zaradeniu žalobcu do zálohy pre dočasne nezaradených profesionálnych vojakov došlo až dňom nasledujúcim po skončení jeho dočasného vyčlenenia. Riaditeľ Vojenskej polície

bol príslušný rozhodovať vo veciach služobného pomeru žalobcu len do skončenia jeho dočasného vyčlenenia (do 28.01.2009), a od 28.01.2009 (vrátane) bol už vecne príslušným orgánom oprávneným rozhodovať vo veciach služobného pomeru žalobcu riaditeľ Personálneho úradu, ktorý o zmene miesta výkonu štátnej služby žalobcu a o jeho zaradení do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov aj rozhodol. Personálny rozkaz č. 619/2009 bol len napísaný dňa 27.01.2009, avšak právne účinný sa stal až jeho doručením žalobcovi. *Riaditeľ Vojenskej polície nemohol byť orgánom oprávneným rozhodovať vo veciach služobného pomeru žalobcu po skončení jeho dočasného vyčlenenia a jeho opätovnom zaradení do ozbrojených síl SR*, a nemohol rozhodovať o právnom postavení žalobcu v ozbrojených silách SR, ale len o jeho právnom postavení vo Vojenskej polícii. Súčasne musela byť zachovaná aj časová kontinuita tak, aby už dňom nasledujúcim po skončení dočasného vyčlenenia žalobcu bolo vyriešené aj jeho právne postavenie v ozbrojených silách Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného najvyšší súd zistil, že žalobcovi bolo dňa 28.01.2009 ukončené dočasné vyčlenenie na plnenie úloh Vojenskej polície Ministerstva obrany SR podľa § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. na základe personálneho rozkazu č. 22 zo dňa 26.01.2009 z dôvodu, že po prehodnotení plnenia úloh Vojenskej polície so zníženými počtami personálu v nasledujúcom období bol spracovaný personálny zámer obsadenia funkcií vo Vojenskej polícii a pre žalobcu nebola vhodná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený. Na základe ukončenia dočasného vyčlenenia na plnenie úloh Vojenskej polície (Personálnym rozkazom ministra obrany SR č. 22/2009) bol vydaný Personálny rozkaz Riaditeľa Vojenskej polície č. 304 zo dňa 27.01.2009, ktorým bol žalobca dňa 28.01.2009 odvolaný z funkcie vedúci starší inšpektor – špecialista, 3. skupina policajného výkonu, Oddelenie policajného výkonu, Útvar vojenskej polície Prešov Ministerstva obrany SR s miestom výkonu štátnej služby Michalovce. *Dňa 29.01.2009 došlo k zmene miesta výkonu štátnej služby žalobcu z doterajšieho miesta výkonu štátnej služby Michalovce do miesta výkonu štátnej služby Prešov a súčasne bol zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených profesionálnych vojakov* (personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu č. 619 zo dňa 27.01.2009) s odôvodnením, že zaradenie do personálnej zálohy sa vykonáva z dôvodu skončenia dočasného vyčlenenia menovaného na plnenie úloh Vojenskej polície.

Zásadnou otázkou v danej veci bolo posúdiť, či žalovaný rozhodoval o skončení dočasného vyčlenenia žalobcu na plnenie úloh Vojenskej polície v dôsledku organizačných

zmien alebo v súvislosti so skončením plnenia týchto úloh z iných dôvodov, ktorá otázka má pre žalobcu zásadný význam najmä v súvislosti s ďalšími jeho nárokmi týkajúcimi sa sociálneho zabezpečenia (výsluhový dôchodok, prípadne rekvalifikácia).

Na konanie vo veciach služobného pomeru profesionálneho vojaka sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok, v znení neskorších predpisov), ak tento zákon neustanovuje inak (§ 81 zákona č. 346/2005 Z.z.).

Podľa § 82 ods. 6 zákona č. 346/2005 Z.z., **na právne vzťahy profesionálneho vojaka sa v prípadoch uvedených v ods. 3 písm. b/ nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní**, 28) okrem §§ 14 až 17 a §§ 62 až 69.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ zákona č. 346/2005 Z.z. , profesionálneho vojaka možno dočasne vyčleniť na plnenie úloh

- organizačných zložiek Vojenského spravodajstva a Vojenskej polície.

Minister rozhoduje o dočasnom vyčlenení profesionálneho vojaka a o skončení jeho dočasného vyčlenenia na ministerstvo, jeho úrady a zariadenia, **na plnenie úloh organizačných zložiek** Vojenského spravodajstva, **Vojenskej polície**, rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie *v pôsobnosti ministerstva* (§ 60 ods. 2 písm. a/ tohto zákona).

Podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak dôsledku organizačnej zmeny nie je pre neho v štátnej službe iná funkcia, do ktorej by mohol byť ustanovený.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na vyššie citované ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, preto ich nebude opakovať ale na doplnenie dodáva.

Je nesporné, že **personálny rozkaz žalovaného** č. 22/2009 zo dňa 26.01.2009 **sa týka výlučne dočasného skončenia vyčlenenia žalobcu** v zmysle ustanovenia § 60 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. (ktoré neznamena prepustenie zo služobného pomeru), **nie však**

prepustenia zo služobného pomeru, (v zákone upravené v ustanovení § 70 ods. 1 písm. a/), a keďže oprávnenie o dočasnom vyčlenení (resp. skončení dočasného vyčlenenia) patrí do právomoci ministra, na úvahe ktorého je, kedy a z akých dôvodov rozhodne o dočasnom vyčlenení, prípadne skončení dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka, ten o ňom aj rozhodol. Právnym následkom skončenia dočasného vyčlenenia je, že profesionálny vojak sa z vyčlenenej zložky vracia naspäť do ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Podľa § 62 ods. 1 písm. g/ zákona č. 346/2005 Z.z., **do zálohy pre prechodne nezaradených vojakov vedúci služobného úradu zaradí profesionálneho vojaka** najviac na tri mesiace, **ak**

- **skončilo jeho dočasné vyčlenenie a súčasne sa nerozhodlo o jeho ustanovení do inej funkcie alebo o prepustení zo služobného pomeru.**

Nemožno súhlasiť s námietkou žalobcu týkajúcou sa výroku personálneho rozkazu, v ktorom mal žalovaný v jeho prípade rozhodnúť o skončení dočasného vyčlenenia z dôvodu organizačných zmien, pretože táto skutočnosť má vplyv na jeho ďalšie nároky. Ak z ustanovenia § 60 nevyplývajú pre ministra žiadne podmienky pri rozhodovaní, je len na jeho úvahe, ako rozhodne.

Ustanovenie § 3 zákona č. 346/2005 Z.z. upravuje zásadu rovnakého zaobchádzania. Podľa ods. 2, veta prvá, veta druhá tohto ustanovenia, výkon práv a povinností vyplývajúcich zo štátnej služby musí byť v súlade s dobrými mravmi. Nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého.

Minister obrany Slovenskej republiky rozhodol v súlade s ustanovením § 60 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z. o skončení dočasného vyčlenenia profesionálneho vojaka na plnenie úloh Vojenskej polície a svojím konaním neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania uvedenú v § 3 ods. 2 zákona č. 346/2005 Z.z.

Rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru nie je predmetom preskúmavacieho konania a rozkazom č. 22/2009 zo dňa 26.01.2009 bolo rozhodnuté len o skončení dočasného vyčlenenia, čo nemá vplyv na prípadné nároky na sociálnom zabezpečení.

K námietke, týkajúcej sa pasívnej legitímácie žalovaného v 1. rade, najvyšší súd uvádza, že ministerstvo je centralizovaným a monokratickým orgánom štátnej správy, na čele ktorého stojí minister menovaný prezidentom na návrh predsedu vlády. Právnu subjektivitu má samotné ministerstvo, ktoré je definované ako právnická osoba (§ 35 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov). Odvolací súd posúdil otázku pasívnej legitímácie ministra obrany Slovenskej republiky a dospel k záveru, že minister obrany Slovenskej republiky nie je sám o sebe správnym orgánom, ale osobou stojacou na čele tohto správneho orgánu. Na základe uvedených skutočností, nemožno označenie žalovaného považovať za prekážku brániacu rozhodnutiu o odvolaní.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/48/2009-52 zo dňa 30.03.2010 ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech nepriznal.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 5. apríla 2011

JUDr. Ivan R u m a n a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková